

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 13873/96

III.

OBWIESZCZENIE.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 19 czerwca 1895 r. L. 49565 zwróciło uwagę na to, że w niektórych okolicach przedsiębiorcy budowlani, właściciele cegielni, przedsiębiorcy robót ziemnych, cieśle i t. p. nie wypłacają robotników gotówką, tylko wydają im znaczki, z którymi robotnicy muszą się udać do pewnych przedsiębiorców (przemysłowych), od których znowu pracodawcy prowizję pobierają. Na podstawie spostrzeżeń, poczynionych przez organa inspektorów przemysłowych, nieprawidłowości te trafiają się szczególnie w miejscach, w których istnieją budownice i robotnicze kantyny.

Wskutek powyższego reskryptu Wysokiego c. k. Namiestnictwa, wydanego na zasadzie reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6 czerwca 1895 r. L. 8794 — Magistrat zwraca uwagę pp. przedsiębiorców budowlanych, kamieniarskich i t. d., przedsiębiorców robót ziemnych, majstrów murarskich i ciesielskich, oraz właścicieli realności i tychże zastępców, że wypłacanie wynagrodzenia robotnikom znaczkami, zwłaszcza w kantynach i szynkach — jest w myśl § 78 noweli do ustawy przemysłowej z dnia 8 marca 1885 r. dz. u. p. L. 22 zabronionem, że zatem podobne nadużycia nie będą tolerowane, a dopuszczający się ich, pociągani będą do surowej odpowiedzialności karnej.

Podając to do powszechnej wiadomości, zwraca się zarazem uwagę na postanowienia zawarte w § 58 a, b, c, d i e noweli do ustawy przemysłowej, a w szczególności, że w myśl § 78 lit. c wszelkie układy, sprzeciwiające się postanowieniom § 78, 78 a i 78 b co do wypłaty wynagrodzenia w gotówce, są nieważne, — dalej, że robotnicy, którym należytości w inny sposób zamiast w gotówce wypłacono, mogą każdego czasu żądać zapłaty w gotówce i nie można będzie uczynić im z tego tytułu żadnego zarzutu, — wreszcie, że wedle § 78 e ust. przemyśl. przedsiębiorcy przemysłowi i tychże zastępcy, nie mogą pożywać o należytości za przedmioty lub towary, które pomimo zakazu w powyższych paragrafach zawartego, pomocnikom kredytowano.

Równocześnie przypomina Magistrat rozporządzenie z dnia 27 lipca 1887 r. L. 7158, którem zabroniono wypłacania zarobku robotnikom w gospodach i szynkowniach, oraz umawiania się z nimi, że przedmioty potrzebne, a zwłaszcza artykuły żywności muszą nabywać

w handlach im wskazanych, jak niemniej zabroniono kredytowania robotnikom napojów wysokokowych — i że przekroczenia powyższego rozporządzenia karane będą w myśl § 133 ustawy przemysłowej grzywną od 10 do 400 zła. zagrożoną, a ewentualnie karą aresztu od 2 do 80 dni, a w razie bezskuteczności tych rodzajów kary, utratą uprawnienia przemysłowego.

W końcu Magistrat zwraca się do wszystkich osób, które obchodzi dobro ubogiej, narażonej na różnego rodzaju wyzyskiwanie niesumiennej spekulacji ludności robotniczej, — ażeby władzę miejscową, tj. Magistrat i c. k. Dyrekcję policji w tym względzie odpowiednio wspierały i o wypadkach zachodzących nadużyć władzom tym donosiły. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 12 marca 1896 r.

Prezydent miasta:

J. Friedlein w. r.

L. 21.600/96.

I.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat nabył przekonania, że przepisy o utrzymaniu porządku na plantacjach, objęte regulaminem czystości i porządku w mieście, obwieszczeniem z dnia 24 sierpnia 1884 L. 5874 wydane, nie bywają należycie przestrzegane, w skutek tego przypomina odnośnie postanowienia wspomnionego regulaminu, a mianowicie Rozdział IV., traktujący o utrzymaniu porządku na plantacjach:

§. 77.

Siadanie na poręczach i przechodzenie przez nie jest wzbronione. Również nie wolno deptać trawników, kłaść się na nich i psów puszczać, które na sznurku prowadzić należy. Łamanie gałęzi, zrywanie kwiatów lub roślin, zaśmiecanie ścieżek, rzucanie kamieniami, stawianie na ławkach, jeżdżenie powozami lub konno, przenoszenie wielkich koszu, drzewa, siano, słomy i t. p., w ogóle wszelkie uszkodzenie lub zanieczyszczenie plantacji w inny sposób surowo wzbronionem zostaje.

§. 78.

Dzieci tylko pod dozorem osób dorosłych na plantacje wprowadzane być mogą, wózki zaś dziecinne nie mogą tamować komunikacji.

§. 79.

Przekraczający powyższy zakaz, będą obowiązani oprócz kary, zwrócić funduszowi plantacyjnemu wynagrodzenie za zrządzone szkody według taryfy obwieszczonej rozporządzeniem z dnia 14 czerwieca 1879 L. 18.298 (dziennik rozporządzeń Magistratu z r. 1880, str. 20).

§. 80.

Pilnowanie porządku należy do służby plantacyjnej, do której wskazówek publiczność zastosować się winna.

Nadto służba plantacyjna obowiązana jest nie dopuszczać na plantacjach żebraniń, jak również, aby pijacy i ludzie źle odziani rozpierali się lub rozkładali po ławkach, tudzież iżby w godzinach popołudniowych, gdy porządniejsza publiczność używa przechadzki, ławki przy głównych drogach, były zajmowane przez służące lub gawiedź.

Przekraczanie powyższych przepisów karać będzie Magistrat surowo w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 L. 198 Dz. u. p. i z dnia 5 marca 1858 L. 34 Dz. u. p. a względnie patentu z dnia 20 kwietnia 1854 L. 96 Dz. u. p., tem bardziej, że plantacje miejskie, jedna z najpiękniejszych ozdób miasta Krakowa, znacznym kosztem gminy miasta utrzymywane i coraz więcej upiększane, zasługują na to, aby je szanowna publiczność z własnego popędu bez kar i rygorów, otaczała opieką i poszanowaniem.

W końcu zwraca się uwagę na to, że dozorey plantacyjni według instrukcyi z dnia 29 kwietnia 1885 r. L. 11.351 zamieszczonej w dzienniku rozporządzeń dla m. Krakowa L. 11 z r. 1885 mają prawo przytrzymania bez żadnych względów każdego, kto w sposób złośliwy psuje ławki, ogrodzenia, klomby, trawniki i t. p., tudzież osoby wyprawiające burdy, hałasy, kłótnie i nieprzyzwoicie zachowujące się, także pijaków, żebraków i handlarzy, oraz osoby robiące nieporządek, który uwłacza przyzwoitości i szkodliwy wpływ wywiera na trawniki, drzewa i krzewy. Od osób, przekraczających wszelkie inne przepisy, zażądać winien dozoreca kart wizytowych z podaniem ich adresu, jeżeliby zaś osoby te wydania kart wizytowych odmówiły, służy dozorem wówczas prawo przytrzymania i odprowadzenia ich do wskazanej tą instrukcyą władzy. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 16 kwietnia 1896 r.

Prezydent miasta:

J. Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej (z posiedzeń tajnych).

Posiedzenie tajne (44 w kad. X.) z dnia 5 marca 1896 r.

I. Rada przedłużyła pannie **Izabelli Schmidt**, córce ś. p. Dra Michała Schmidta, II. wiceprezydenta miasta, przysnaną jej uchwałą Rady m. z dnia 13 kwietnia 1893 r. pensję sierocińską w rocznej kwocie 804 zł. 15 ct. aż do ukończonego 20 roku życia, t. j. do 15 kwietnia 1898 r. (L. 1066). —

II. Rada zmieniła uchwałę swą z dnia 5 maja 1892 r. w sprawie przyznania pięciolecia p. **Edmundowi Gajewskiemu**, rewidentowi techn.-rachunkowemu. (L. 143/pr.). —

III. Rada przyznała p. **Drowi Aleksandrowi Wilkoszowi**, lekarzowi miejskiemu obwodu II., drugie pięciolecie w kwocie 100 zł., poczynawszy od I. półroczu 1895 r. (L. 64.035/95). —

IV. Rada przyjęła rezygnacyę p. **Aleksandra Gottlieba**, dyrektora Zakładu kontumacyjnego, ze służby miejskiej, udzielając mu odprawę w wysokości jednorocznej płacy. (76/pr.). —

V. Rada zapewniła przyjęcie do gminy m. Krakowa **Kamilli Mikulskiej**, wdowie po właścicielu dóbr ziemskich, poddanej rosyjskiej, za opłatą taksy w kwocie 150 zł. pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austriackiego od Wys. c. k. Rządu. (L. 59.500/95). —

VI. Rada zapewniła powtórnie przyjęcie do gminy miasta Krakowa małoletnim: a) **Baruchowi Herschowi 2 im. Herschfinkelowi**, oraz b) jego siostrze **Chai vel Helenie Herschfinkel**, poddanym rosyjskim, za opłatą taksy w kwocie po 50 zł. od każdego, pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austriackiego od Wys. c. k. Rządu. (L. 47217/95). —

VII. Rada przeszła do porządku dziennego nad podaniem **Franciszka Hory**, maszynisty prywatnego, o przyjęcie go wraz z żoną i 2-giem małoletnich dzieci do gminy miasta Krakowa. (L. 62.628/95). —

VIII. Rada zapewniła przyjęcie do gminy m. Krakowa **Franciszkowi Tyczee**, poddanemu pruskiemu, ukończonemu słuchaczowi filozofii, za opłatą taksy 10 zł. pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austriackiego od Wys. c. k. Rządu. (L. 31). —

IX. Rada przyjęła do gminy miasta Krakowa **Stanisława Gąsiora**, pachołka Magistratu, wraz z żoną i dwójkiem małoletnich dzieci, uwalniając go od opłaty taksy. (L. 49.770/95). —

Posiedzenie tajne (45 w kad. X.) z dnia 12 marca 1896 r.

I. Przeprowadzono dyskusyę z powodu przedłożonego zamknięcia rachunkowego z administracyi zakładu kontumacyjnego za czas od 1 stycznia 1894 do 31 lipca 1895 r. i z administracyi targowiska za czas od 1 sierpnia do 31 grudnia 1895 r. (L. 139/pr.). —

II. Rada wybrała dyrektorem Kasy Oszczędności m. Krakowa p. **Zygmunta Kowalskiego**, dotychczasowego rachmistrza tejże Kasy. (L. 15.191). —

III. Rada wybrała członkiem komisji emerytalnej w miejsce ś. p. Jana Geislera r. m. **Dra Lesława Boroniskiego**. (L. 19.191). —

Posiedzenie tajne (46 w kad. X.) z dnia 23 kwietnia 1896 r.

I. Rada zamianowała adjunkta I-go Kasy miejskiej p. **Leopolda Münnicha**, kontrolorem Kasy miejskiej z płacą roczną 1400 zł. i kwaterowem 280 zł., oraz dodatkiem osobistym 140 zł., który ewentualnie liczyłby się do emerytury, a którego wypłata ustanie po uzyskaniu pierwszego pięciolecia na posadzie kontrolora. (L. 195/pr.). —

II. Rada zamianowała adjunkta III-go Kasy miejskiej p. **Stefana Lipowskiego, adjunktem I-szym Kasy miejskiej** z roczną płacą 1200 zł. i dodatkiem kwaterowym 240 zł. (L. 196/pr.). —

III. Rada udzieliła adjunktowi II-mu Kasy miejskiej p. **Kajetanowi Zembaczyńskiemu**, do terażniejszych jego poborów (płaca 900 zł., kwaterowe 225 zł. i dwa pięciolecia 180 zł.) **dodatek osobisty**, w kwocie 135 zł. rocznie, który liczyć się będzie do emerytury. (L. 197/pr.). —

IV. Rada zamianowała asystenta starszego Kasy miejskiej p. **Karola Radonia, adjunktem III-cim Kasy miejskiej** z płacą roczną 800 zł. i dodatkiem kwaterowym 200 zł. (L. 198/pr.). —

V. Rada zamianowała asystenta młodszego Kasy miejskiej p. **Józefa Dutkiewicza, asystentem starszym Kasy miejskiej**, z roczną płacą 700 zł. i dodatkiem kwaterowem 175 zł. rocznie. (L. 199/pr.). —

VI. Rada zamianowała dytaryusza miejskiego Wydziału rachunkowego p. **Stanisława Eminowicza** asystentem młodszym Kasy miejskiej z roczną płacą 600 zł. i dodatkiem kwaterowym 150 zł. (L. 200/pr.). —

VII. Rada upoważniła Prezydenta miasta do nawiązania z osobistościami, któreby się upatrzyło, rokowań o warunki objęcia obowiązków **dyrektora Budownictwa miejskiego**. —

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej

(z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (69 w kad. X.) z dnia 1 lutego 1896.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Protokół prowadzący: Groele Adam, konc. aplikant Magistratu.

Radeów miejskich obecnych **33**. Rady m.: Dr. Asnyk, Beringer, Chrzanowski, dr. Doboszyński, Federowicz, dr. Jordan, Muczkowski, dr. Paszkowski Frauciszek, dr. hr. Potocki, Rotter, dr. Szlachtowski, dr. hr. Tarnowski, dr. Weigel, hr. Wodzicki i dr. Zoll (**15**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś swej nieobecności r. m. Birnbaum, Epstein, Fritsch, dr. Kohn, Mendelsburg, Redyk, dr. Rothwein, Schmelkes, Szancer i dr. Wiszniewski (**10**).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Przewodniczący zawiadamia, iż r. m. Jawornicki, wystąpiwszy z Sekeyi I., wstąpił do sekeyi II.

Przyjęto do wiadomości. (L. 58 pr.) —

Imieniem Komisji statutowej r. m. dr. Kasperek, przedstawiwszy historję obecnego statutu miejskiego, oraz przebieg prac około reformy tego statutu, wypowiada swe osobiste zapatrywania na tę sprawę i wnosi:

Rada miejska uchwali!

I. Wnieść jak najspieszniej petycję do Wysokiego Sejmu krajowego o zmianę § 30 tymczasowego statutu gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa — i uchwalenie następującego projektu ustawy:

U S T A W A

z dnia zmieniająca § 30 prowizorycznego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 30 tymczasowego statutu gminnego dla stoł. królewskiego miasta Krakowa z dnia 1 kwietnia 1866 r. Dz. u. kr. Nr. 7, jest w obecnem brzmieniu uchylonym i ma opiewać, jak następuje:

§ 30.

Wyjęci są od obieralności:

- urzędnicy i słuźy Gminy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają, a nawet po wystąpieniu ze służby, dopóki nie złożą i nie wyrównają rachunków z gminą lub zakładem gminnym;
- osoby, które mają spór sądowy z gminą;
- dzierżawcy dochodów, nieruchomości i zakładów gminnych;
- przedsiębiorcy robót i dostaw dla gminy lub zakładów gminnych.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II. Rada miasta przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości uchwałę Komisji statutowej, odraczającą wypracowanie nowego statutu gminnego aż do zaprowadzenia nowych ustaw wyborczych do Reprezentacyi państwa, przez Radę państwa uchwalić się mających.

W długiej dyskusyi, jaka się nad tą sprawą wywiązała, zabierali głos r. m. Słonecki (z wnioskiem: „Zwraca się sprawę reformy statutu miejskiego Komisji statutowej z poleceniem, by w jak najkrótszym czasie przedstawiła Radzie m. szczegółowe wnioski co do zmiany tych wszystkich postanowień statutu miejskiego, które Komisya za wymagające poprawy uzna“), następnie r. m. dr. Styczeń, dr. Boroński, dr. Rosenblatt, dr. Propper (z wnioskiem: „Wnioski zwraca się Komisji statutowej z wskazówką rozpatrzenia statutu miejskiego w kierunku: 1) rozszerzenia prawa wyborczego, 2) ograniczenia kompetencyi Rady miejskiej do spraw ważniejszych i wytworzenia organu do załatwiania spraw mniejszych, 3) unormowania wpływu Rady miejskiej na obrady i uchwały Magistratu przez delegatów z głosem decydującym); a w końcu r. m. dr. Leo, dr. Jakubowski, Szpakowski, wiceprezydent dr. Pieniążek i sprawozdawca.

W głosowaniu przyjęła Rada wniosek r. m. Słoneckiego, zaś wniosek r. m. dr. Proppera odesłała do Komisji statutowej. (L. 7600). —

Koniec posiedzenia o godzinie 7 minut 45 wieczorem. —

Posiedzenie zwyczajne (70 w kad. X.) z dnia 20 lutego 1896.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Protokół prowadzący: Groele Adam, konc. aplikant Magistratu.

Radeów miejskich obecnych 31. Rady m. Beringer, Bujański, ks. dr. Chotkowski, Chrzanowski, Chyliński, dr. Doboszyński, dr. Leo, Muczkowski, dr. Popiel, dr. hr. Potocki, Rząca, Słonecki, Szarski, dr. Szlachetowski, dr. Weigel, dr. Wiszniewski, hr. Wodziaki i dr. Zoll (18) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś swej nieobecności r. m. Birnbaum, Federowicz, Fritsch, dr. Ichheiser, dr. Obaliński, dr. Pareński, Schmelkes, dr. hr. Tarnowski i Tilles (9).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Z pism nadesłanych do Rady, odczytanych przez prowadzącego protokół, ważniejsze:

1) Wydział krajowy przesyła list fundacyi imienia dr. Jonatana Warschauera dla rekonwalescentów opuszczających szpital św. Łazarza w Krakowie.

Przyjęto do wiadomości. (L. 7416). —

2) P. Aleksander Gottlieb, dyrektor Zakładu kontumacyjnego, prosi o uwolnienie go ze służby miejskiej i o udzielenie mu odprawy w wysokości dwuletniej płacy.

Przekazano Komisji kontumacyjnej. (L. 76 pr.). —

3) Zarząd główny Towarzystwa „Szkoły ludowej“ w Krakowie prosi o przyjęcie postanowień statutu Towarzystwa.

Przekazano Sekcyi III. (L. 5380). —

4) R. m. dr. Popiel prosi o dwumiesięczny urlop. Urlopu żadanego udzielono. (L. 90 pr.) —

R. m. dr. Boroński uzasadnia i wnosi:

Rada m. uchwala!

Wnieść petycję do Rady państwa o zaliczenie w nowej ustawie wyborczej do Rady państwa miasta Krakowa wraz z okręgami sądowymi Kraków i Liszki, a bez powiatów sądowych Chrzanów, Krzeszowice i Jaworzno, do rzędu okręgów miejskich, głosujących bezpośrednio.

Wniosek ten Rada przekazuje Sekcyi III z poleceniem, aby sprawozdanie przedłożyła w ciągu dni 8.

R. m. dr. Kasparek przeciwny jest odsyłaniu sprawy do Sekcyi III, chyba wypracowanie petycyi przekazać tej Sekcyi.

R. m. dr. Asnyk popiera zdanie r. m. dr. Kasparka.

R. m. dr. Boroński zgadza się ze zdaniem r. m. dr. Kasparka i zmienia swój wniosek w tym kierunku, by Magistrat petycję wysłał wprost, bez odnoszenia się do Rady.

R. m. dr. Paszkowski Franc. popiera pierwotny wniosek r. m. dr. Borońskiego.

R. m. Rotter sądzi, iż niema żadnej wątpliwości co do potrzeby wysłania petycyi, dlatego wnosi, aby Rada miejska wniosek dziś zaraz uchwaliła, bez odsyłania do Sekcyi.

R. m. dr. Jakubowski wnosi, aby wniosek r. m. dr. Borońskiego, w razie przyjęcia go przez Radę miejską, odesłano do Wydziału III Magistratu, nie do Sekcyi III, bo ta nie jest ciałem wykonawczem.

Wniosek r. m. dr. Borońskiego z poprawką r. m. dr. Jakubowskiego przyjęto. (L. 10939). —

Imieniem Sekcyi IV r. m. dr. Asnyk uzasadnia nagłość następującego wniosku:

Rada miejska uchwala!

Zezwala się na wypłatę kwoty 1333 zła. 67 ct. potrzebnej na opłacenie adjutów dla ustanowionych pomocników do nauki śpiewu i kaligrafii w czasie od 1 stycznia do końca sierpnia 1896 r.

Po uchwaleniu nagłości, r. m. dr. Kasparek uzasadnia bliżej ten wniosek.

R. m. dr. Propper nie sprzeciwia się wnioskowi, ale pragnie, aby we wniosku tym było wyrażone, że to jest droga łaski po raz ostatni — i to ze względu na nauczycieli, a nie na fundusz szkolny krajowy.

Sprawozdawca zmienia w tym duchu wniosek Sekcyi IV, a mianowicie po słowach „Zezwala się“, wtrąca wyrazy „w drodze łaski, po raz ostatni“.

W dyskusyi zabierał jeszcze głos r. m. dr. Styceń.

Wniosek Sekcyi IV, uzupełniony przez sprawozdawcę, przyjęto. (L. 6499). —

Z porządku dziennego imieniem Sekcyi I inspektor Bud. m. Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwala!

1) Gmina miasta Krakowa przyjmuje deklaracyę **Franciszka Lubańskiego** z dnia 22 stycznia 1896 r., mocą której tenże zobowiązuje się, pod warunkami w powołanej deklaracyi na siebie przyjętymi, odstąpić **Gminie 390** gruntu ze swej realności, objętej wykazem hipot. L. 1909 Dz. VI., celem częściowego otwarcia nowej publicznej ulicy między ulicą Grzegórzecką a Kopernika.

2) Do podpisania odnośnego kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. dr. Jana Hajdukiewicza i Jana Rottera.

Wniosek przyjęto. (L. 59530/95).*

Imieniem Sekcyi I i II radea Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada m. uchwala!

Rada m. przyznaje **kredyt dodatkowy** w kwocie 1800 zła. dla Tyt. IX. poz. 1 budżetu r. 1895 (papier i potrzeby piśmienne) z Tyt. XLII. pokryć się mający.

Przyjęto. (L. 60790/95). —

Imieniem Sekcyi III sekretarz Mgtu dr. Schlichting wnosi:

Rada m. uchwala!

1) Rada miasta wyraża opinię, że **prośba Wydziału Stowarzyszenia przemysłowego piekarzy białego pieczywa w Krakowie, o zmianę rozporządzenia Wys. e. k. Namiestnictwa z dnia 30 kwietnia 1895 r. Nr. 31 Dz. u. kr. co do trwania odpoczynku niedzielnego w przemyśle wypiekania pieczywa białego**, a mianowicie o ustanowienie czasu tego odpoczynku od godziny 6 ewentualnie 7 rano, do godziny 6, ewentualnie 7 wieczorem, ze względu na stosunki miejscowe, zasługuje na uwzględnienie.

2) Rada miasta wyraża opinię, że **prośba Arona Hirscha i Abrahama Gronnerów, właścicieli piwiarni i zakładów wyrobu i sprzedaży wędlin koszernych pod L. 17 i L. 28 przy ulicy Krakowskiej, o zezwolenie na sprzedaż ich wyrobów masarskich w dnie niedzielne oprócz godzin obecnie dozwolonych (tj. od 7 do 10 rano i od 3 do 6 popołudniu), nadto jeszcze od godziny 6 po południu do godziny policyjnej (12 w nocy), do któ-**

R. m. dr. Propper, jako zastępca prawny Fr. Lubańskiego, uchylił się od głosowania.

rej piwiarnie mają być otwarte — nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek przyjęto (L. 6416). —

Imieniem Sekeyi II. radca Mgtu Felkel wnosi:
Rada m. uchwali!

Izbie handlowej i przemysłowej od 1 lipca 1896 r. **podwyższa się dotację na lokal urzędowy** z kwoty 500 zł. do 800 zł. rocznie. Powstała stąd nadwyżkę w wydatkach na r. 1896 w kwocie 150 zł. pokryć z działu XIV. p. 6 „nieprzewidziane wydatki“.

Wniosek przyjęto. (L. 51046/95). —

Imieniem Sekeyi V. radca Mgtu Goliński wnosi:
Rada m. uchwali!

Zgromadzeniu OO. Paulinów na Skałce udziela się na **restaurację historycznej sadzawki** subwencją w kwocie 300 zł. z działu XIV. p. 6 budżetu r. b. (wydatki nieprzewidziane).

W dyskusji wzięli udział r. m. Knaus (z poprawką, aby na ten cel udzielić subwencję w kwocie 1500 zł.), a nadto r. m. Kohn, Rotter i Szancer.

W głosowaniu wniosek z poprawką r. m. Knausa przyjęto. (L. 61462). —

Imieniem Sekeyi V. radca Mgtu Goliński wnosi:
Rada m. uchwali!

Na członków **komisyi do wymiaru taks wojskowych** na r. 1896 zaprasza się r. m. Hermana Fritscha i Hirscha Landaua, a na zastępcę r. m. Emanuela Tillesa.

Wniosek przyjęto. (L. 1027). —

Imieniem Sekeyi V. i III. radca Mgtu Goliński wnosi:

Rada m. uchwali!

1) Rada miasta zgadza się na **przepisanie majątności tabularnej „Józefów“ w Łagiewnikach** położonej, a objętej L. w. h. 882, oraz dwóch realności księgą gruntową Gminy katastralnej Łagiewniki L. w. h. 84 i 85 objętych — w dotyczących księgach gruntowych jako własność ks. kardynała Albina Dunajewskiego zapisanych — **na rzecz fundacyi księcia Aleksandra Lubomirskiego dla opuszczonych dziewcząt**; nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że śp. ks. kardynał Albin Dunajewski pozornie tylko za właściciela tych trzech ciał hipotecznych zapisany został. Przepisanie jednak własności wspomnianych trzech majątności ma nastąpić wyłącznym kosztem fundacyi księcia Aleksandra Lubomirskiego dla opuszczonych dziewcząt i drogą czyli w sposób, jaki fundacya ta za odpowiedni uzna.

2) Rada miasta upoważnia syndyka miasta p. dr. Hajdukiewicza do złożenia w c. k. Sądzie odpowiedniego oświadczenia z tym dodatkiem, że w razie potrzeby odpowiedniego dokumentu, do podpisania tegoż Prezydent miasta, I. wiceprezydent dr. Karol Pieniążek i r. m. dr. Jan Hajdukiewicz upoważnieni zostają.

Wniosek przyjęto. (L. 9521). —

Imieniem Sekeyi I inspektor Bud. m. Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

Upoważnia się Sekeyę I do **zakupna walca konnego** kosztem 1000 zł. pokryć się mającym z oszczędności tytułu XLIII. 7. budżetu na r. 1895.

Przyjęto. (L. 9830). —

Imieniem Sekeyi I inspektor Bud. m. Wdowiszewski wnosi!

Rada m. uchwali!

Rada m. zatwierdza **linie regulacyjne dwóch nowych ulic w dzielnicy III. miasta między placem Groble a ulicą Zwierzyniecką**, według planu wykonanego przez Budownictwo miejskie dnia 9 marca 1895 r.

Wniosek przyjęto. (L. 5132). —

Imieniem Sekeyi I inspektor Bud. m. Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

Dostawę materiałów porfirowych do robót drogowych na r. 1896 powierza się pod dotychczasowymi warunkami **Józefowi Baranowskiemu i Leblowi Lehenheimowi**.

Wniosek przyjęto. (L. 2378). —

Następnie udziela Prezydent miasta wyjaśnienia co do stanu spraw, poruszonych rezolucjami budżetowymi z r. 1895, a mianowicie:

1) co do parcelacyi gruntów pofortyfikacyjnych;
2) odstąpienia domu zarządowi kościoła N. P. Maryi za „wikarówkę“ i „szpitalik“;

3) zaprowadzenia oświetlenia gazowego w straźnicy miejskiej;

4) zaprowadzenia podwójnych płomieni w lampach przy ulicy Kolejowej i Lubież;

5) zaprowadzenia w miejscach, gdzie się znajdują latarnie zielone, jeszcze latarni zwyczajnych;

6) uporządkowania placów targowych;

7) przechowania klucza od Muzeum narodowego;
8) petycyi do ministerstwa oświaty i Koła polskiego o zwolnienie gminy m. Krakowa od prestacyi na szkołę realną;

9) co do kwestyi zapewnienia bytu niezależnego szkole muzycznej;

10) co do utworzenia funduszu na pokrycie kosztów budowli kościelnych;

11) co do napełniania wodą zamknięć kanałowych;

12) co do zaprowadzenia trzech zegarów transparentowych; wreszcie

13) co do kwestyj poruszonych przez r. m. dr. Domańskiego, w szczególności a) uporządkowania ulic Czystej, Pańskiej i Radziwiłłowskiej, b) budowy kanału w ulicy Kolejowej, c) ogólnego planu kanalizacyi miasta, d) niwelacyi miasta, e) budowy nowego zakładu Talarda, f) nominacyi dyrektora budownictwa miejskiego, g) nominacyi dyrektora Kasy oszczędności, h) budowy Muzeum przemysłowego.

Co do sprawy tramwajowej i wodociągowej oświadcza Prezydent, iż referent tych spraw r. m. Rotter udzieli wyjaśnień.

R. m. Rotter oświadcza, że w sprawie zaprowadzenia tramwaju elektrycznego przedłoży Komisya Radzie miejskiej sprawozdanie w pierwszej połowie marca b. r., zaś w kwestyi wodociągowej daje referent dokładne wyjaśnienia, odpowiadając równocześnie na zarzuty, podniesione przez r. m. dr. Domańskiego na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 9 stycznia b. r. — Przewszystkiem zaznacza r. m. Rotter, iż należy się wdzięczność r. m. dr. Domańskiemu za poruszenie wielu ważnych spraw w dyskusyi budżetowej, zaś co do kwestyi wodociągowej cytuje dotyczący ustęp przemówienia r. m.

dr. Domańskiego i prostuje niektóre twierdzenia. I tak oświadcza, iż wszystko, co się obecnie robi w kwestyi wodociągowej, mianowicie wiercenia, budowa studzien przez p. Rumpła, pompowanie wody lokomobilą, to dzieje się na podstawie jednomyślnych uchwał, tak podkomisyi, jak i komisji pełnej z 1 czerwca 1895 (podkomisyi) i z 5 czerwca 1895 (komisji).

Na okólnikach, zwołujących powyższe posiedzenia, był zamieszczony porządek dzienny, a obydwaj okólniki podpisał r. m. dr. Domański własnoręcznie, więc wiedział o nich i mógł na posiedzenia te przybyć.

Co do wydatków, te odbywają się w ten sposób, że pan Prezydent asygnuje pieniądze r. m. Rotterowi, a ten wydatkuje je w miarę postępu robót i składa udokumentowane rachunki. Przemawiający sądzi, iż ten sposób jest najprostszy i najodpowiedniejszy, a gorzejby było do każdego poszczególnego wydatku zwoływać komisję i podkomisję, jak się to działo wtedy, kiedy r. m. dr. Domański był sprawozdawcą sprawy wodociągowej. Dalej wlicza wszystkie roboty, jakie wykonano za kwotę 16000 zł., w szczególności wykonano 41 studzien wierconych od 9–33 m. głębokości, dwie studnie murywane, kilkumiesięczne pompowanie maszyną parową. Rezultat ten jest zatem nierównie większy od wyników działalności regulickiej r. m. dr. Domańskiego, która kosztowała znacznie więcej. Dalej wyjaśnia r. m. Rotter, że znaleziono wodę dobrą w dostatecznej ilości w Bielanych, Cholerzynie, a nawet w Chełmie za Wolą Justowską i zapewnia, że szczegółowe sprawozdanie wodociągowe zostanie przedłożone Radzie miejskiej w maju b. r., a ma nadzieję, iż sprawozdanie to będzie podstawą do wykonania szczegółowego projektu, a następnie budowy wodociągów.

Koniec posiedzenia o godzinie 7 minut 45 wieczorem. —

Posiedzenie zwyczajne (71 w kad. X) z dnia 5 marca 1896 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef.

I. wiceprezydent mias'u: Dr. Pieniążek Karol.

Protokół prowadzący: Groele Adam, konc. apl. Mgto.

Radey miejskiej obecnych 32. Radey m: Beringer, Bujański, ks. Dr. Chotkowski, Chrzanoski, Fritsch, Dr. Hajdukiewicz, Knaus, Pawlikowski, Dr. Popiel, Dr. hr. Potocki, Redyk, Rotter, Słęk, Słonecki, Szarski, Dr. Szlachtowski, Dr. Weigel i hr. Wodzicki, (18) nieobecność swą na posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiali wili zaś swej nieobecności na posiedzeniu rady miejscy Chyliński, Dr. Horowitz, Dr. Obaliński, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski Stanisław, Szancer, Dr. hr. Tarnowski (7).

Początek posiedzenia o godz. 6 wieczorem.

R. m. Dr. hr. Tarnowski składa sprawozdanie jako delegat Rady miejskiej do c. k. Rady szkolnej krajowej. Przekazano Sekcyi IV (L. 12168).

R. m. Dr. Propper przemówił jak następuje:

Według sprawozdań dziennikarskich poseł do Rady państwa i radea m. **ks. Dr. Chotkowski** na posiedzeniu Izby poselskiej podczas dyskusji nad budżetem Ministerstwa wyznał i oświaty powiedział, że w Krakowie zaszedł fakt, że powierzono nauczycielowi żydowskiemu zastę-

stwo religii i że ten uczył biblii dzieci katolickie i żydowskie. Zapytuje się zatem Pana Prezydenta, czy fakt taki w Krakowie miał miejsce?

Przewodniczący wyjaśnia, iż żadnemu członkowi Rady szkolnej okręgowej, ani inspektorowi szkolnemu o takim fakcie nie wiadomo, i że według przeprowadzonych urzędowych dochodzeń, fakt ten w Krakowie nie zaszedł; dlatego musi Przewodniczący słowa ks. prałata Dr. Chotkowskiego uważać za niezgodne z prawdą.

R. m. Dr. Propper dziękuje Przewodniczącemu za wyjaśnienie i zaznacza, że słowa ks. Chotkowskiego tłómaczą postępowanie tych, którzy wależą przeciw nowoczesnej szkole. W końcu prosi r. m. Dr. Propper, by Przewodniczący wystosował pismo do parlamentu i Koła polskiego, aby ks. Dr. Chotkowski słowa swoje odwołał.

R. m. Dr. Kasparek, jako członek Rady szkolnej okręgowej, wyjaśnia bliżej tę sprawę i wnosi: „Uprasza się Prezydenta miasta o wystosowanie pisma do Koła polskiego, by wpłynęło na posła ks. Dr. Chotkowskiego, by tenże w parlamencie słowa swoje sprostował“.

Przyjęto (L. 112/pr.)

Następnie Przewodniczący przemówił w następujące słowa:

„Świeży cios dotknął Najdostojniejszą Rodzinę najmłodszej panującej nam Monarchy. W dniu 27 lutego JCK. Wysokość Arcyksiążę Albrecht-Salwator, dożywszy zaledwie młodzieńczego wieku, wolą przedwczesnego z łona rodziny do wieczności powołany został. Cios ten w głęboki żal i smutek pogrążył Najdostojniejszą Rodzinę Monarchy naszego a nalewszystkiem najdostojniejszą matkę Jej c. k. Wysokość Arcyksiężnę Maryę-Immaculatę, dotkniętą już poprzednio licznymi bolesnymi ciosami, której nieodgadnione wyroki nieba i tego najboleśniejszego, bo utraty pełnego nadziei syna nie oszczędziły.

Współczucie, jakie wszystkie ludy Austrii, a z nimi i miasto nasze z powodu zgonu tego, tak hojnie przymiotami serca i rozumem obdarzonego Arcyksięcia okazały, stanie za pocieszenie w tym nieutulonym żalu, który przygnębił Najmłodszej Monarchę i Najdostojniejszą Jego Rodzinę. Cześć pamięci nieodżałowanego Księcia.“

„Śmierć ta nieubłagana władczyni, która kres życiu i zawodowi ludzkiemu naznacza, a tak jest niedocieczona w wyborze chwili przecięcia nici żywota naszego, nową szczyrbę uczyniła w gronie naszym, zabierając z pomiędzy żyjących w dniu 29 lutego śp. **Stefana Muczkowskiego**.

Rodem krakowianin, przez cały swój żywot wiernym naszymu miastu był obywatelem, służąc mu zawsze i wszędzie, gdziekolwiek o jego dobro moralne, czy materialne chodziło. Wychowany w zasadach, nacechowanych miłością Ojczyzny i obznajomiony za młodu z jej dziejami, a przeto i przyczynami, które upadek jej spowodowały, mając nadto sposobność obcowania w domu rodzicielskim z ówczesnymi znakomitemi osobistościami na polu nauki i literatury naszej, wyrobił sobie należny sąd o ludziach i rzeczach i zdanie o tem, co zbawienne lub szkodliwe dla kraju i miasta być może.

Kiedy więc w roku 1866 Rada miejska po 16 letniej przerwie na nowo do życia powołaną być miała, powołany został zmarły do współdziałania przez grono obywateli, które się około przeprowadzenia wyborów krzą-

tało, a dawszy się bliżej ze swego zapatrywania poznać, do Rady miasta wybrany został.

Jako członek Rady należał do wszystkich tych komisji, którym najważniejsze sprawy powierzane były, a w działaniu swem radzieckim dbał zawsze o utrzymanie powagi Rady miasta naszego, powodowany tem pocieszającym przeświadczeniem, iż na to, dziś zaledwie miasto prowincjonalne przedstawiające mury, zwrócony jest wzrok wszystkich miast polskich, stolicę w niem upatrujących. To też dbałość ta o godność miasta obok znajomości jego stosunków z przeszłości i gorliwa, sumienna praca publiczna zjednały mu godność wiceprezydenta.

Cześć pamięci współobywatela, który ofiarą 30-letniej gorliwej pracy, przywiązania i miłości do rodzinnego miasta niezaprzeczone złożył dowody“.

Rada wysłuchiwała mów tych stojąco.

R. m. Schmelkes mówi, że przed dwoma tygodniami zgłosił się do Kasy miejskiej jakiś Wechsler z Tarnowa z **losem krakowskim, który miał być fałszywy, czy skradziony**; dlatego zapytuje się Przewodniczącego, czy w ogóle jakie losy krakowskie zostały skradzione?

Przewodniczący udziela w tej sprawie wyjaśnienia.

Zabierali też głos w kwestyi tej r. m. Birnbaum, Dr. Propper, Prezydent i Dr. Domański.

Na tem przerwano na wniosek r. m. Chmurskiego posiedzenie jawne o godzinie 6 minut 30 wieczorem, a przystąpiono do posiedzenia tajnego, poczem o godzinie 7 minut 10 otworzył Przewodniczący znowu posiedzenie jawne.

Z porządku dziennego imieniem Komisji parcelacyjnej r. m. Nowacki wnosi:

Rada m. uchwali!

I. Zatwierdza się plan parcelacji gruntów pofortyfikacyjnych z dnia 18 lutego 1896 i ceny minimalne poszczególnych parcel, jak na planie zaznaczono.

II. Upoważnia się Komisję, złożoną z Prezydenta miasta i dwóch Radców miejskich do sprzedania tych parcel. Komisja z dokonanych pojedynczych czynności złoży Radzie miejskiej sprawozdanie.

III. Wnieść ofertę do c. k. Rządu na sprzedaż gruntów miejskich, oznaczonych na planie literami Va, Vb, Vc, po cenie 22 złr. za jeden sążeń kwadratowy pod budowę gmachu dla Studium rolniczego w Uniwersytecie Jagiellońskim z tem, iż oferta ta obowiązuje gminę m. Krakowa tylko do dnia 1 marca 1897.

R. m. Kwiatkowski jest przeciwny sprzedaży grupy VIII w ogóle, jednak gdyby Rada sprzedaż tej grupy uchwaliła, to wnosi następującą poprawkę do wniosków Komisji: „Dwie parcele gruntowe powojkowe na planie w grupie VIII lit. aa, i gg, mają stanowić jedną parcelę i mogą być sprzedane tylko pod warunkiem, jeżeli budynek na nich stanąć mający, będzie co najmniej dwupiętrowy i fasada przez komisję w porozumieniu z Budownictwem miejskiem przed kupnem zatwierdzona i te zobowiązania kupującego przez tegoż zabezpieczone.

R. m. Dr. Jakubowski uzasadnia i wnosi, by grupę VIIIa od parcelacji zupełnie wyjąć, a nadto wnosi jako dodatek do III. ustępu wniosków komisji „i że wysoki Rząd obowiązany będzie najdalej w 4 latach od dnia podpisania kontraktu, wybudować budynki na cele Studium agronomicznego, a w przeciwnym razie

grunt ten wraca na własność gminy, za zwrotem otrzymanej ceny kupna“.

R. m. Kwiatkowski zgadza się z wnioskiem r. m. Dr. Jakubowskiego co do grupy VIII.

R. m. Dr. Rosenblatt popiera wniosek r. m. Dr. Jakubowskiego.

Przewodniczący zwraca uwagę, iż fundusze uzyskane ze sprzedaży tych gruntów, mają według zastrzeżenia Wydziału krajowego wpłynąć do funduszu pożyczkowego. Co do twierdzenia r. m. Dr. Rosenblatta, iż grupę VIIIa należy wyłączyć także z tego względu, bo Gmina będzie miała mniej parcel do sprzedania, co wpłynie korzystnie na cenę innych parcel, bo będzie mniejsza podaż, oświadcza Przewodniczący, iż Inżyniera wojskowa zamierza wkrótce nowy kompleks gruntów pofortyfikacyjnych sprzedać, a wtedy Gminie przybędzie i tak nowy konkurent.

Sprawozdawca zgadza się z wnioskiem r. m. Dr. Jakubowskiego.

W dalszej dyskusji nad wnioskiem Komisji brali udział r. m. Dr. Iehlheiser, Kwiatkowski, Dr. Boroński, Dr. Leo, Dr. Jakubowski i Dr. Styczeń, który wniósł: „Uprasza się Komisję parcelacyjną, aby wzięła pod uwagę sprawę zakupu dalszych gruntów pofortyfikacyjnych od wojskowości i z wnioskami przed Radą wystąpiła“.

W głosowaniu wnioski Komisji z poprawkami r. m. Dr. Jakubowskiego do ustępu I i III, oraz wniosek r. m. Dr. Stycznia przyjęto. (L. 14275).

Przewodniczący proponuje, by na członka Komisji dla **postawienia nagrobka dla ś. p. Adryana Baranieckiego** wybrać r. m. Knausa

Przyjęto. —

Koniec posiedzenia o godz. 7 min. 45 wieczorem.

Posiedzenie nadzwyczajne (72 w Kad. X.) z dnia 12 marca 1896.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Protokół prowadzący: Groele Adam, konę. aplikant Magistratu.

Radców miejskich obecnych **46**. Rady miejscy: Beringer, Dr. Hajdukiewicz, Pawlikowski, Dr. Popiel, Szarski, Dr. Weigel i hr. Wodzicki (**7**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś swej nieobecności rady miejscy: Dr. Asnyk, Dr. Paszkowski Stanisław, Dr. hr. Tarnowski (**3**).

Początek posiedzenia o godzinie 5 minut 40 po południu.

Na wstępie posiedzenia przemówił Prezydent jak następuje:

„Z przerażającą szybkością zmniejsza się grono nasze, a mianowicie zastęp tych członków, którzy do pierwszej reprezentacji miasta zaufaniem obywateli powołani byli; zaledwie bowiem przywarł się grobowiec nad zwłokami ś. p. Muczковского, dziś znowu dochodzi nas smutna wiadomość o śmierci ś. p. **Feliksa Szlachetowskiego**, byłego prezydenta naszego.

Zmarły w kilka lat, po przybyciu do naszego miasta, wybrany został do Rady miasta w r. 1866 dla swej pracowitości i sumiennosci, a następnie obdarzony go-

dnością wiceprezydenta. Ponieważ zaś ówczesny prezydent ś. p. Dr. Dietl jużto z powodu wieku, już z powodu podupadłego zdrowia częściej i dłuższej ulegał niemocy, zarząd miasta prawie zupełnie w rękach ś. p. Szlachtowskiego spoczywał. Gorliwość w sprawowaniu zastępstwa i zapobiegliwość w przysparzaniu funduszków miastu zjednały mu przychylność i zaufanie Rady, która go też w uznaniu położonych zasług w r. 1884 godnością prezydanta zaszczycała. Jak skuteczny i korzystny był zarząd zmarłego, wiadomo jest Szanownym Panom, zbytecznym więc byłoby wyliczać zasługi jego na polu gospodarstwa miejskiego. Jednej jednak pominąć nie mogę milezieniem, bo ona sama już za trwały pomnik mu starczy, a tą jest przejęcie we własny zarząd akcezy, która stanowi dziś główne źródło dochodów naszych i podwalinę gospodarstwa miejskiego. On to zebrawszy i zestawivszy z mrówczą pracowitością obliczenia z innych miast, niemal w zupełności odgadł cyfrę dochodu w mieście naszym i natchnął odwagą ś. p. Dra Dietla i ówczesnych radców do dzierżawy nakłonił.

Cześć pamięci nieodżałowanego, dobrze miastu zasłużonego obywatela i prezydenta“.

Rada mowy tej wysłuchiwała stojąco.

R. m. Chrzanowski prosi o zapisanie jej do protokołu.

Prezydent następnie wnosi, Rada miasta uchwali:

1) **Pogrzeb ś. p. prezydenta Dra Feliksa Szlachtowskiego odbędzie się kosztem miasta.**

2) Wybiera się komitet, złożony z Prezydenta, I Wiceprezydenta Dra Pieniążka, oraz r. m. Chmurskiego, Domańskiego, Hajdukiewicza i Kasparka, którzy się zajmą wykonaniem tej uchwały.

Przyjęto jednomyślnie.

Przewodniczący oznajmia, iż dla wyrażenia żałoby, zamyka posiedzenie jawne.

R. m. Ks. Dr. Chotkowski w sprawie nagłej a ważnej musi Przewodniczącego prosić o głos na posiedzeniu jawnem.

Przewodniczący oświadcza, że jeżeli to być musi, głosu udziela.

R. m. Ks. Dr. Chotkowski zapytuje się Przewodniczącego, czy prawdą jest, że na posiedzeniu Rady miasta przed tygodniem, na interpelacyę w sprawie jego twierdzenia w Izbie poselskiej w Wiedniu, że **nauczyciel żyd uczył w zastępstwie dzieci chrześcijańskie i ży-**

dowskie religii, odpowiedział Przewodniczący, iż to jest nieprawdą.

Przewodniczący: Tak jest, to powiedziałem.

R. m. Ks. Dr. Chotkowski mówi, że JE. Prezes Koła polskiego okazał mu pismo p. Prezydenta miasta, w którym, opierając się na tem, że o fakecie nauczania religii dzieci chrześcijańskich i żydowskich przez nauczyciela żyda nie wiadomo p. Prezydentowi, członkom Rady szkolnej okręgowej, ani Inspektorowi szkolnemu, żąda p. Prezydent, by Koło spowodowało mówcę do odwołania tego, co w Izbie powiedział. Jeżeli o tym fakecie ani p. Prezydent, ani członkowie Rady szkolnej okręgowej, ani też Inspektor szkolny nie wiedzą, a mowca mimo to powiedział, to z tego wynika konkluzya, że mowca coś wie, o czem owi Panowie nie wiedzą; więc należało się jego o to zapytać.

Mowca twierdzi, że fakt ten zaszedł przed trzema laty, a opowiadał o nim w przedpokoju sali Rady miejskiej r. m. Dr. Kasperek. (R. m. Dr. Kasperek, zaprzecza temu). Mowca nie chciał czynić ujmy miastu naszemu, dlatego w stenogramie wzmiankę o Krakowie wykreślił, a wymienił miasto Kraków, zmuszony wołaniem w Izbie. Dlatego też mowca nie przytoczył innych faktów, o których wie, n. p. że jeden nauczyciel żydowski, który obecnie jest nauczycielem religii żydowskiej w krakowskiej szkole realnej, uczył przez dłuższy czas historii biblijnej w jednej szkole miejskiej dzieci chrześcijańskie i żydowskie razem; albo n. p. inny fakt, że dyrektor jednej szkoły nakazywał jednemu nauczycielowi katolikowi, prowadzić dzieci chrześcijańskie i żydowskie do bóżnicy w imieniu cesarskie, ale nauczyciel rozkazu tego nie usłuchał. Rada m. swoją uchwałą dotknęła dobre imię mowcy i godność kapłana, a jakąż tenże otrzyma satysfakcyę?

W dyskusyi, jaka się z powodu powyższej interpelacyi wywiązała, zabierali głos r. m. Dr. Kasperek, Dr. hr. Potocki, Prezydent miasta, Dr. Zoll i Dr. Jakubowski, który uczynił następujący wniosek:

„Uprasza się Prezydenta miasta, aby jako przewodniczący Rady szkolnej okręgowej, w porozumieniu z Ks. Prałatem Chotkowskim zarządził dochodzenie, a o wyniku jego zawiadomił Radę miejską“.

Wniosek ten Rada przyjęła.

Koniec posiedzenia o godzinie 6 minut 10 wieczorem. Następuje posiedzenie tajne.